

M'N EERSTE.

Wat voorafging.

Dat geluk weleens met een ongeluk samengaat, heb ik het najaar ondervonden. M'n 22 jarige maar in zeer goede staat zijnde B.S.A. rijwiel was gestolen. Bij Harm onze sponsor maar eens naar een 2e hands fiets gekeken, nee niet die buiten staan in het achterstraatje. Ik zocht een fiets voor dagelijks gebruik, en ook om veldtochten te rijden. Harm had er één, Er zaten trappers aan, een stuur, wielen begagedrager en licht, kortom het werd een city-bike, of hoe je zoiets noemt.

De tocht.

Op 12 jan. is het dan zover. Samen metons lid Rens-Jan Ossewaarde zijn we naar Zundert gegaan, voor een tocht van 35 km.

De start is in café Romantica. De eerste paar km gaan over de gasfalteerde weg, zodat ik aan m'n fiets kan wennen. En wennen aan de fiets moet ik wel, alleen het schakelen al, bij m'n racefiets is het zo als ik de commandeur naar achteren duw, ik lichter ga trappen, bij m'n nieuwe fiets is het net andersom, dat geef weleens wat gekraak in het begin.

De route is prima uitgepijld, dat is maar goed ook want m'n bril is beijzeld, We moeten goed opletten, weggetjes, of een aarde pad waar je bij een gewone toertocht normaal voorbij rijdt, die moet je juist hebben. Na 3 km. gaan we het bos in, eerst over een aarde pad met een karrespoor. Het pad is behoorlijk modderig je probeert zoveel mogelijk in het spoor te blijven. Alhoewel Rens-Jan het ook z'n eerste veldtoertocht is, kan ik hem niet bijhouden, het is waarschijnlijk de jeugdige overmoed. Al meanderend door het Moerse bos komen we weer op de verharde weg uit. Na een honderd meter gaan we weer een bos in. Ik moet heel goed opletten, want bij het begin van het pad is ter afsluiting een boomstam neer gehangen, ernaast is er dan een paadje van 50cm. breed er achter een boom zodat je je stuur 90o om moet gooien.

Hoe en waar we rijden weet ik niet het is behoorlijk mistig. De rijp die maken de bomen die aan de rand van het bos staan prachtig wit, zelf het prikkeldraad lijkt nu net een prachtig kunstwerk, wat niet door mensen handen gemaakt kan zijn. Veel tijd om rond te kijken heb je niet, je moet zo goed opletten, op de kuilen, de scherpe bochtjes en de zo verradelijke afgezaagde boomstronkjes, ik laat Rens-Jan zo een 10 meter voor me rijden, zodat ik goed zicht op de paden heb. Ineens staan we voor een bruggetje van een 50 cm. breed, 2 boomstammen met wat planken er op, er ontbreken wat planken, voor alle zekerheid gaan we er maar lopend over.

Een paar kilometers verder passeren we 3 man die een band aan het verwisselen zijn, ik realiseer me dat ik geen banden reparatie set bij me heb, Rens-Jan gelukkig wel.